

Az ítéltábla dr. Szabó Balázs ügyvéd által képviselt **felperesnek** dr. Karsay Zsófia ügyvéd által képviselt **I.r.**, dr. Bertók Gábor ügyvéd által képviselt **II.r.**, jogtanácsos által képviselt **III.r. alperesek** ellen **házastársi vagyonközösség megszüntetése** iránt indított perében, a Győri Törvényszék 2013. október 16. napján kelt P.20.532/2010/86. számú ítéletével szemben, a felperes által 88., az I. r. alperes által 87. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és az I. r. alperes által a felperesnek házastársi közös vagyon elszámolása és megváltási ár jogcímén fizetendő összeget 3.589.000.-(Hárommillió-ötszáznyolcvankilencezer) forintra felemeli.

Az államnak, az illetékügyben eljáró hatóság felhívására a felperes 8.000.-(Nyolcezer) forint, az I. r. alperes 59.700.- (Ötvenkilencezer-hétszáz) forint fellebbezési eljárási illetéket köteles megfizetni, 26.000.-(Huszonhatezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Kötelezi az ítéltábla az I. r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 22.000.-(Huszonkettőezer) forint másodfokú per költséget, ezt meghaladóan viselik a felek a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság az ítéletében megállapította, hogy a **település 1-i** belterületi hrsz. alatt nyilvántartott lakóház és udvar a szám alatt megjelölésű ingatlanban a felperes ráépítés és házastársi vagyonközösség jogcímén 35/100 tulajdonjogot szerzett. A közös tulajdont akként szüntette meg, hogy a felperes 35/100 tulajdoni illetőségét az I. r. alperes tulajdonába adta, s arra kötelezte, hogy 30 napon belül fizessen meg a felperesnek a házastársi közös vagyon elszámolása és megváltási ár jogcímén 3.454.388.-Ft-ot. Rendelkezett az ingatlanra feljegyzett perindítás tényének törléséről.

A felperest 16.275.-Ft, az I. r. alperest 65.100.-Ft állam által előlegezett szakértői díj megfizetésére kötelezte annak megállapítása mellett, hogy a fennmaradó 48.825.-Ft szakértői díjat az állam viseli.

Rendelkezése szerint ugyancsak az állam visel 81.968.-Ft le nem rótt kereseti illetéket, a felperes pedig az államnak felhívásra 27.322.-Ft, az I. r. alperes 109.290.-Ft le nem rótt kereseti illetéket köteles megfizetni.

Az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásában megállapította, hogy a felperes és az I. r. alperes 2001. július 7-én kötött házasságát a bíróság felbontotta. Közös lakásuk az I. r. alperes különvagyoni telkén megépített családi házban volt, amely jelenleg is az I. r. alperes ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett tulajdona, s ahonnan a felperes az életközösség megszakadásakor, 2009. október 9-én elköltözött.

A lakóház építése 2002-ben kezdődött és 2004 őszén fejezték be. A finanszírozáshoz felvettek a II. r. alperestől 4.000.000.-Ft hitelt, a III. r. alperes pedig 2.000.000.-Ft állami támogatást nyújtott. Ezen túlmenően forrást biztosított az I. r. alperes lakáskassza szerződése, a karosszéria műhelyéből származó 400.000.-Ft, az anyai 160.000.-Ft és a nagyszülői 85.000.-Ft segítség.

A felperes anyja 80.000.-Ft-tal járult hozzá az építkezéshez és segítséget nyújtottak a felek barátai és rokonai. A hitelt 2009 októbere óta kizárólag az I. r. alperes törleszti.

A felperes 2012. július 1-től vissza akart költözni a perbeli ingatlanba, ehhez azonban az I. r. alperes nem járult hozzá.

Az elsőfokú bíróság döntésénél a Csjt.27. § (1) bekezdésében, a 31. § (2) és (5) bekezdésében írt szabályokat tekintette irányadónak. Az ingatlanból a feleket illető tulajdoni hányadokat akként számolta el, hogy a felperes oldalán figyelembe vett 80.000.-Ft különvagyonot. Az I. r. alperes tulajdoni hányadának meghatározásánál elszámolt a házasságkötéskor megvolt és az építkezésre fordított összesen 833.604.-Ft-ot, az anyától és a nagyszülőktől kapott 160.000.-, illetve 85.000.-Ft-ot. A Fundamenta Lakáskassza megtakarítását 2002. július 1-i időpontra 206.807.-Ft-ban állapította meg. Ekként az I. r. alperes pénzben meglevő különvagyonra 1.285.411.-Ft volt. Az I. r. alperes javára vette figyelembe a gázkazán vezérlésének tervezési és kivitelezési díját 34.650.-Ft összegben, a villanyszerelési munka díját 350.000.-Ft erejéig, "B" víz-, gáz-, központi-fűtés és csatornaszerelő munkájára adott 300.000.-Ft összegű engedményt, továbbá "A" kőműves munkájának 380.000.-Ft értékét. A barátai és az apja által végzett segédmunkára összesen 61 napot számolt el, napi 4.000.-Ft-tal, amely összesen 244.000.-Ft. Mindezt összegezve, 1.308.650.-Ft-ot számolt el az I. r. alperes javára. A felek tulajdoni hányadának megállapításánál az építmény 2003. évi bekerülési költségéből, 16.925.000.-Ft-ból indult ki. Ezen összegből levonta a részletezett különvagyonokat, amelynek eredményeként 14.251.000.-Ft az a közös érték, amely egyenlő arányban illeti meg a volt házastársakat, fejenként 7.125.500.-Ft.

A felperes hozzájárulása (a 80.000.-Ft különvagyonnal együtt) 7.205.500.-Ft, az I. r. alperes hozzájárulása az összesen 2.594.000.-Ft különvagyoni ráfordítással 9.719.500.-Ft. Ezeket az összegeket a felülepítmény 16.925.000.-Ft értékéből kifejezve, a felperes hányada $43/100$ ($7.205.500/16.925.000$), az I. r. alperesé $57/100$ rész ($9.719.500/16.925.000$).

Az ingatlan 2004. évi 17.000.000.-Ft összforgalmi értékén belül a telek értéke 3.326.000.-Ft, így a felépítményé 13.674.000.-Ft. Ennek $43/100$ része 5.879.800.-Ft, $57/100$ része 7.794.200.-Ft. Az összforgalmi értékből a felperesre eső rész 5.880.000.-Ft, az I. r. alperesre jutó rész a telekkel együtt (7.794.000.-Ft + 3.326.000.-Ft) 11.120.000.-Ft. Ekként a felperes $35/100$ részben, az I. r. alperes $65/100$ részben tulajdonosa az ingatlanoknak.

A közös tulajdon megszüntetése, a megfizetendő értékkülönbség megállapítása körében a 17.000.000.-Ft összforgalmi értékből a bíróság levonta a 2013 októberével bezárólag még fennálló 1.912.421.-Ft kölcsöntartozást. A felperesnek járó megváltási árat csökkentette az I. r. alperes által októberrel bezárólag kifizetett 2.120.000.-Ft összegű kölcsöntörlesztéssel és ennek eredményeként az I. r. alperes által fizetendő megváltási árat 3.174.000.-Ft-ban határozta meg.

A felperes által 2012. július 1. napjától igényelt használati díjat az ingatlanforgalmi szakértő által meghatározott havi 70.000.-Ft összegből kiindulva a felperes tulajdoni hányadára vetítve, 2013. október 30. napjával bezárólag 392.000.-Ft-ban állapította meg azzal, hogy a használati díjigénynek a jövőre nézve jogalapja nincs. Az I. r. alperes javára megtérítendő fenntartási költségként elszámolt a kommunális adó 35/100 részeként 6.300.-Ft-ot, 91.312.-Ft-ot pedig a villany, gáz és víz alapidíj fejében fele összegben. Ez összesen 97.612.-Ft. A fűtési költségnek, mint az ottlakáshoz tapadó kiadásnak az elszámolására nem látott lehetőséget.

Ezen tételek elszámolása eredményeként marasztalta az I. r. alperest a rendelkező részben meghatározott 3.454.388.-Ft ellenérték megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság a peres eljárás illetékére, valamint a felmerülő szakértői díjra a felperes részére 75 %-os költségmentességet engedélyezett. Erre figyelemmel állapította meg mind a le nem rótt kereseti illetékből, mind a felmerült szakértői díjból a feleket, illetve az államot terhelő összegeket.

Az elsőfokú ítélettel szemben mind a felperes, mind az I. r. alperes fellebbezéssel élt.

A felperes a ráépítés és házastársi vagyonszövetség jogcímén megszerzett tulajdoni hányadot 384/1000 illetőségben kérte megállapítani azzal, hogy az I. r. alperes által megfizetendő megváltási árat 4.026.800.-Ft-ra emelje fel a bíróság. 2013. november 1. napjától is fizesse meg az I. r. alperes a használati díjat, amelynek összege 26.880.-Ft. Igényt tartott a másodfokú eljárásban felmerült perköltségre.

A tulajdoni hányad ránézve kedvezőbb megállapítását két irányból vezette le.

A házasság előtt megvolt és az I. r. alperes javára elszámolt 833.604.-Ft építkezésre fordított összegből csak 400.000.-Ft-ot (karosszéria-műhely vételára) ismert el, további összeg különvagyonszerűen rendelkezésre állását és felhasználását az I. r. alperes nem bizonyította.

A BH.1994.410. számú jogeset felhívásával vitatta a víz-, gáz-, központi-fűtés szerelő által adott 300.000.-Ft összegű engedménynek az elszámolását. Vitatta továbbá a kőműves fővállalkozó munka 380.000.-Ft-os összegének az I. r. alperes javára történt elszámolását azzal, hogy "A" érdemi munkát nem végzett, csak embereket biztosított az építkezéshez, az ő munkadíjukat azonban kifizették.

A barátok segédmunkájára elszámolt 244.000.-Ft-ból 37 nap segédmunkát ismert el 136.160.-Ft összegben.

A megváltási ár számításánál a többlethasználati díjhátralékot havi 26.880.-Ft összeggel számolva 430.080.-Ft-tal kérte figyelembe venni.

A használathoz tapadó költségekből a tulajdoni hányadához igazodóan 77.000.-Ft-ot tartott a terhére elszámolhatónak.

Kifejtette, hogy tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a jövőre nézve az ítélet jogerőre emelkedéséig nem látott jogi lehetőséget a többlethasználati díj megállapítására. Az elsőfokú bíróság nem rendelte el tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartási bejegyzését, így a tulajdonközösség az ítélet jogerőre emelkedésével szűnik meg. Mindaddig, amíg fennáll a közös tulajdon, a Ptk.141. §-ából következően megilleti a tulajdonostársat valamennyi jogosítvány, így fennáll az I. r. alperes többlethasználati díjfizetési kötelezettsége.

Az I. r. alperes annak megállapítását kérte fellebbezésében, hogy a felperes a **település 1-i** belterületihrs. alatt nyilvántartott ingatlanban ráépítés és házastársi vagyontársaság jogcímén 32/100 tulajdonjogot szerzett. A lakáshasználati díj iránti felperesi igényt elsősorban elutasítani kérte, másodsorban az összegszerűség megváltoztatását, a részarány-változással és a fűtési költség egy részének elszámolásával összefüggően. A 30 nap teljesítési időt 90 napra kérte felemelni, első- és másodfokú perköltség javára történő megállapítását is kérte.

A fellebbezésben levezetett számítása szerint a felperes javára a 32/100 tulajdoni hányad annak eredményeként állapítható meg, hogy az ingatlan összforgalmi értékén belül a telekértéket 4.326.000.-Ft-tal kell számításba venni, szemben a 3.326.000.-Ft-tal. Ennek indoka, hogy beépítetlen telekkel járult hozzá az építkezéshez. A megváltási ár számításánál kérte figyelembe venni azt is, hogy az ítélethozatal óta még fizetett kölcsöntörlesztő részletet. Ennek elszámolásával 2.708.000.-Ft-ban kérte meghatározni az általa fizetendő megváltási árat.

A lakáshasználati díj jogalapját arra hivatkozással vitatta, hogy a felperes önként ment el a lakásból és csak a többlethasználati díj megállapítása érdekében nyilatkozta azt, hogy vissza akar költözni. A havi 70.000.-Ft használati díjat vitatta, ennek alaptalansága esetén a felperes 32/100 tulajdoni arányához igazodó összegben kérte megállapítani csupán havi 22.400.-Ft összegben. Ebből az elsőfokú bíróság által levont rezsizartozás kiegészítendő még a fűtési költség legalább 15 %-ával, a kommunális adót pedig a 32/100 arány szerint 5.760.-Ft-ban tekintette figyelembe vehetőnek. Ezen elszámolás eredményeként a többlethasználati díj általa fizetendő összegét 255.028.-Ft-ra kérte leszállítani.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az I. r. alperes által előterjesztett fellebbezéssel érintett kérdések tekintetében az elsőfokú ítélet helybenhagyását, az I. r. alperes másodfokú perköltségben való marasztalását kérte. Kifejtette, hogy az I. r. alperes a 76. sorszám alatti „összefoglaló előkészítő iratában” 3.326.400.-Ft-ot kért különvagyonaként beállítani a tulajdoni illetőségek megállapításakor. A szakértő a beépítetlen telekérték kapcsán nem adott kategorikus választ, a bizonyítás kiegészítését az I. r. alperes nem indítványozta, így az általa kért elszámolási módhoz szükséges adatok nem állnak rendelkezésre, a további bizonyítás pedig a Pp.235. § (1) bekezdésébe ütközik.

A bírói gyakorlatra hivatkozott a többlethasználati díj jogalapja körében. Kiemelte, hogy többlethasználati díj kérhető akkor is, amikor a tulajdoni hányada használatára a tulajdonostársnak a felek megállapodása alapján nincs módja.

A Csjt.31. § (5) bekezdésébe ütköző az ingatlan használatához tapadó fűtési költség iránti igény.

A teljesítési határidő megállapítása megfelel a Pp.217. § rendelkezésének és megfeleltethető a PK.187. számú állásfoglalásban írt elveknek is.

Az I. r. alperes fellebbezési ellenkérelmében azt indokolta, hogy az általa támadott rész kivételével az elsőfokú ítélet megalapozott. Megfelelő igazolást nyert a házasságkötéskor megvolt készpénz különvagyonra és az is, hogy ezt az összeget egészében az építkezésre fordította. A víz-, gáz-, központifűtés-szerelő által adott engedményt kizárólag az ő személyére való tekintettel kapta, ezért nem vehető figyelembe közös vagyonként. A segéd munkák 61 napban történt elszámolása helyes mérlegelésen alapszik, helytállóan fogadta el az elsőfokú bíróság a kőműves fővállalkozó munkájának ellenértékét is. A felperes többtelehasználati díj iránti igényének sem visszamenőlegesen, sem a jövőre nézve nincs jogalapja, a felperes az ingatlant önkéntesen, a visszatérés szándéka nélkül hagyta el.

Az elsőfokú bíróság a felek családi, vagyoni viszonyainak rendezése, a házastársi vagyonszövetség megosztása során az irányadó, felhívott jogszabályi rendelkezések helyes alkalmazásával döntött, a bizonyítékokat a Pp.206. § (1) bekezdése alapján összességében értékelte.

A felperes helyes hivatkozása szerint a közös vagyon védelmével szemben a Csjt. 28.§-a szerinti különvagyon állító felet terheli a bizonyítási kötelezettség a Pp.164. § (1) bekezdése értelmében.

A felek által nem vitatott tényállás szerint 2002-től 2004 őszéig tartott az építkezés, amelyet több, különböző forrásból finanszíroztak a házaspár. Jelentős összegű volt a pénzügyi hitel, az állami támogatás, emellett családtagok és barátok pénzbeli és munkában nyújtott segítsége is forrást jelentett, s mindemellett természetesen biztosítaniuk kellett a megélhetésüket. Ezeknek a körülményeknek az összevetése igazolja az I. r. alperes állítását, miszerint a házasságkötéskor megvolt megtakarítását a házáépítésre használták fel. Ennek összegszerűségét, az elsőfokú bíróság által elszámolt 833.604.-Ft-ot az I. r. alperes számlájának 2001. június 20-i pénzügyi állományát által közölt számlaegyenlege igazolja. Így a felperes alaptalanul vitatta a 400.000 Ft-ot meghaladó összeget.

A víz, gáz, központi fűtés értékének elszámolása körében **"B"** tanúvallomása egyértelmű: az I. r. alperesre tekintettel adta az engedményt annak fejében, hogy 1990-ben (tehát jóval a felek házasságkötése előtt) neki nyújtott segítséget az I. r. alperes. Ez a tétel a Csjt.28. § (1) bekezdés b.) pontja szerint ajándéknak minősül, ugyan úgy, mint a különvagyonként elszámolható segéd munkák, és nem a visszterhes ügylethez kapcsolódó engedmény elve szerint alakul az elszámolás, mint ahogy azt a felperes előadta. Nem hagyható figyelmen kívül az a körülmény sem, hogy a felperes maga is tett elismerő nyilatkozatot olyan esetben, amikor az I. r. alperesnek juttatott segéd munka teljesült, vagy olyan esetben, amikor az I. r. alperes viszont segítséget nyújtott.

"A" kőműves tanúvallomásában (27. sorszámu jegyzőkönyv) részletezte az általa elvégzett szakipari munkát a kitűzéstől a külső pucolásig. A szakértő a 30. sorszámu alatti szakvéleményében (4.pont) tett megállapítást a munka értékére, a felperes a 33. sorszámu iratában elfogadta, kifogást nem emelt, kérdést nem tett fel. Ez a jogalapja ezen tétel különvagyonként történő elszámolhatóságának, az összegszerűség pedig a szakvéleményen alapszik.

A szakmunkáktól külön értékelt segéd munkák elszámolását illetően a felperes eltérő előadásokat tett, hogy mely személyek munkáját fogadta el az I. r. alperes oldalán különvagyonnak és mely személyekét nem. Az érvrendszerében mutatkozó ellentmondások nem támasztják alá a fellebbezési kérelmének alaposságát.

A felek által sem vitás az a körülmény, hogy mindkét fél családtagjai és barátok nyújtottak segítséget az építkezéshez. Mértékének, a felek javára elszámolható különvagyoni jellegének megítélésénél az elsőfokú bíróság valamennyi rendelkezésre álló bizonyítékot figyelembe vett, döntése okszerű mérlegelésen alapszik.

Nem indokolja az elsőfokú bíróság által megállapított tulajdoni hányadtól eltérő tulajdoni hányad megállapítását az I. r. alperesnek a fellebbezésben a telek értékére kifejtett álláspontja sem. Nem vitatta a felperes a telek különvagyoni jellegét. Értékét az ingatlanforgalmi szakértői vélemény alapján helyesen vette figyelembe az elsőfokú bíróság. A házassági vagyontársaság a nem vitásan különvagyoni telken a felek közös építkezésének eredményeként jött létre, a közösen megépített felülepítmény létrehozásával beépítetté vált a telekingatlan, azaz a telek és a felülepítmény együttese képezi a megosztandó közös vagyont. Ekként az ingatlan összforgalmi értékén belül 3.326.000.-Ft az I. r. alperes különvagyonnaként elszámolható érték.

Mindezen indokokból következően a tulajdoni hányadok megállapítására vonatkozó elsőbírói levezetés helyes, nincs jogalapja annak, hogy az ítélet tábla a felperes 35/100, az I. r. alperes 65/100 tulajdoni hányadától eltérő tulajdoni illetőséget állapítson meg.

A tulajdonközösségnek a Ptk.148. § (1) és (2) bekezdése szerinti megszüntetésének következményeként meghatározandó ellenérték az alábbiak szerint változik.

Az elsőfokú bíróság 2013. október végéig számolta el az I. r. alperes által kifizetett hiteltörlesztést, amely 2.120.064.-Ft. Ezt az összeget növelni kell (a felek a fellebbezési tárgyaláson tett egyező nyilatkozata) az azóta eltelt 7 hónap alatt kifizetett 252.000.-Ft (7x36.000.-Ft) felével, azaz 126.000.-Ft-tal, így az összeg 2.246.064.-Ft. Ezáltal csökkentendő a még fennálló hiteltartozás 1.912.421.-Ft összege 252.000.-Ft-tal, így az ítélethez tartozó fennálló hiteltartozás 1.660.421.-Ft.

Az ingatlan forgalmi értéke 17.000.000.-Ft, az I. r. alperessel szemben jövőben fennálló 1.660.421.-Ft levonásával 15.339.679.-Ft. Ennek 35/100-a 5.368.860.-Ft. Ezt az összeget csökkenteni kell az előbbiek szerint számított, az I. r. alperes által kifizetett 2.246.064.-Ft-tal, ennek eredményeként a felperesnek járna 3.122.796.-Ft.

Jár még használati díj a felperesnek az alábbiak szerint:

Az I. r. alperes a használati díj jogalapját, a 2012. július 1-től való esedékességét és az ingatlanforgalmi szakértő által megállapított összegét alappal nem vitathatja. A Ptk.140. § (1) bekezdésében, valamint a 141. §-ában foglaltak alkalmazása körében az ítélezési gyakorlat - mint ahogy arra helyesen hivatkozott a felperes - következetes abban, hogy a tulajdonostársnak elsődlegesen az ingatlan birtoklására és használatára van joga. Pénzbeli térítést akkor igényelhet, ha a tulajdoni hányadának megfelelő használatára akár a felek megállapodása, akár a bíróság döntése következtében nincs módja, vagy attól a tulajdonostárs jogellenesen elzárja.

Az I. r. alperes nyilatkozta, hogy a felperes visszaköltözését azért nem tartotta lehetségesnek, mert 2012 júliusa óta együtt él a barátnőjével.

Jogsértő az első fokú bíróság álláspontja, miszerint „...a felperes...a jövőre nézve is kért használati díjat, azonban erre jogi lehetőség nincs”. Az 1/2008.sz. PK vélemény IV.pontja kimondja, hogy a közös tulajdon a jogosult tulajdonjogának ingatlannyilvántartási bejegyzésével szűnik meg. A perbeli esetben a felperes tulajdonjogának bejegyzésére nem kerül sor, az ítélet jogerőre emelkedésével szűnik meg a közös tulajdon, addig tehát megilleti a használati díj.

A felperes ebben a körben is helyesen hivatkozott az irányadó jogszabályi rendelkezésekre és az ezeken alapuló bírói gyakorlatra.

A 2013 októberével bezárólag számított 392.000.-Ft növelendő az elsőfokú ítélet meghozataláig lejárt 171.500.-Ft-tal (7x24.500.-Ft), így az I. r. alperes terhe 563.500.-Ft használati díj.

A fenntartási költségeket helyes mérlegeléssel számolta el az első fokú bíróság. Az I. r. alperes álláspontjával szemben a fűtési költség nem számolható el, így a használati díjjal 97.612.-Ft fenntartási költség áll szemben, ennek beszámításával 465.808.-Ft illeti meg a felperest.

Az ingatlanból járó 3.122.796.-Ft és a 465.888.-Ft összege adja azt az ellenértéket (kerekítve: 3.589.000.-Ft), amelyre a felperes jogosult.

A Pp.217. §-ának alkalmazása, a teljesítési határidő meghatározása során a bíróságnak mérlegelnie kell az eset összes körülményét, ezek között a követelés jogcímét, rendeltetését, a felek helyzetét, perbeli magatartását.

A per 2010 májusában indult, ettől kezdődően az I. r. alperesnek készülnie kellett a teljesítésre. A felperes a házasságból született két gyermekkel az ingatlanból 2009-ben elköltözött. Méltányos érdeke fűződik ahhoz, hogy 5 év elteltével a rövidebb, a 30 napos teljesítési határidő alatt hozzájusson az őt megillető ellenértékhez. Ezért az ítélet tábla nem látott alapot arra, hogy az I. r. alperes fellebbezésének teljesítésével hosszabb határidőt állapítson meg.

A kifejtett indokok alapján az ítélet tábla az elsőfokú ítéletet a Pp.253. § (2) bekezdése értelmében részben megváltoztatta.

Az elsőfokú bíróság a felperesnek járó ellenértéket 3.454.388.-Ft-ban állapította meg, amelyet a felperes 4.026.800.-Ft-ra kért felemelni, és amelyet az alperes 2.708.000.-Ft-ra kért leszállítani.

Ekként a felperes által vitatott érték 572.412.-Ft, az I. r. alperes által vitatott fellebbezési érték 746.388.-Ft. Ezen összeg és a felperes eredményes fellebbezése folytán további 171.500.-Ft, összesen 917.886.-Ft, amely fellebbezési érték 8 %-át 59.700-Ft-ot az I. r. alperes köteles megfizetni a Pp.78 és 81. § (1) bekezdése értelmében.

A felperes 400.900.-Ft tekintetében pervesztes, amely összeg után számítandó 8 % illeték 32.000.-Ft. A felperesnek biztosított 75 %-os költségmentességre tekintettel 8.000.-Ft az általa megfizetendő illeték, míg 26.000.-Ft le nem rótt illeték az állam terhén marad.

Az ítélőtábla a Pp.81. § (1) bekezdése és a 32/2003.(VIII.22.) IM. rendelet 3.§ (2) és (5) bekezdése alapján meghatározott mértékű perköltség megfizetésére kötelezte az I. r. alperest a felperes javára.

Győr, 2014. május 21. napján

Dr. Havasiné dr. Orbán Mária sk.
a tanács elnöke

Dr. Világi Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr. Vas Mária sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó: